Rok III. Niedziela 1 czerwca 1930. Należytość pocztową opłacono ryczałtem. Nr. 22

LWOWSKIE WIADOMOŚCI PARAFJALNE

TYGODNIK POŚWIĘCONY ŻYCIU RELIGIJNEMU M. LWOWA

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ul. Ormiańska 13. Nr. tel. 24.61. — Godziny urzędowe administracji codziennie od 8—16 z wyjątkiem niedziel i świąt. — Godziny urzędowe redakcji codziennie od 16—18 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Prenumerata roczna z dostawą do domu wynosi **8 zł.**, kwartalna **2 zł.**, bez dostawy do domu rocznie **5 zł.**, kwartalnie **1·30 zł.** Cena numeru pojedynczego **10 gr.** — Konto czekowe Nr. 151.169 (Bibljoteka Religijna). Prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy parafjalne o. łać. we Lwowie, gdzie też można numery odbierać.

Prośmy Ducha Świętego o siedm darów.

PRZED ZIELONEMI ŚWIĄTKAMI.

Zielone Świątki nie łączą się u nas z rozmaitemi zwyczajami rodzinnemi, jak łączy się Boże Narodzenie i Wielkanoc i dlatego w szerokich sferach nie grają te święta takiej roli, jak tamte. Niema tego nastroju świątecznego, tych przygotowań, nie mówi się, że nadchodzą „święta“. Świadczy to także i o tem, że nie umiemy jeszcze oceniać wielkości święta tem, co ono nam przypomina, czego jest pamiątką, lecz zewnętrznemi okolicznościami, o charakterze całkiem niereligijnym, które ze świętem prawie się nie łączą. Podobnie ma tu się sprawa, jak z „odpustem“, który znów określa się ilością kramarzy, gwizdkami, cackami i innemi festynowo-kiermaszowemi historjami, a nie uzyskaniem odpustu czyli pewnych łask od Boga dla duszy.

Stąd też płynie stosunkowo małe nabożeństwo do Ducha Św., tego dawcy mądrości i prawdy, Ducha Pocieszyciela. A przecież On jest dawcą łask i łaski oświecającej, która oczyszcza nas z grzechów, czyni dziećmi bożemi, daje prawo do nieba, łaski uczynkowej, która pomaga nam czynić dobrze, a unikać złego. On jest Dawcą siedmiu darów: daru mądrości, rozumu, rady, umiejętności, męstwa, pobożności, bojaźni bożej.

Jakżeż te dary są nam w życiu potrzebne! Ileż popełniamy błędów, może nawet tracimy niebo, nie prosząc o nie lub nie umiejąc z nich korzystać i niemi się posługiwać.

Prosić Ducha Św. o łaski mamy zawsze, ale zwłaszcza wtedy, gdy szczególniejszej potrzebujemy pomocy i gdy jest wielkie święto Ducha Św. Takiem świętem są Zielone Świątki.

Na zesłanie Ducha Św. przygotowujemy się przez nowennę. Niech w te dni, a przynajmniej przez dni ostatnie, wznosi się do Ducha Prawdy szczera prośba o łaski, szczere uwielbienie trzeciej osoby boskiej.

A po jednej, drugiej nowennie do Ducha Św. wejdzie to nabożeństwo w nasz zwyczaj, zwyczaj chwalebny i pożyteczny.

Niech zmiana, jaka nastąpiła w Apostołach po zesłaniu Ducha Św., będzie dla nas zachętą do gorącego nabożeństwa do Ducha Pocieszyciela, Ducha Prawdy.

Bierzmowanie.

Sakramentu Bierzmowania w kościele OO. Jezuitów udzielać będzie J. E. Najprzew. Ks. Arcybiskup dr. Bolesław Twardowski w uroczystość Zesłania Ducha św., t. j. w niedzielę i poniedziałek, 8 i 9 czerwca o godzinie 3·30 po południu — w uroczystość zaś Trójcy Przenajświętszej w niedzielę 15 czerwca o godzinie 10·30 przed południem.

Przypomnienie. Wierni, przystępujący do Sakramentu Bierzmowania, winni być w stanie łaski (spowiedź św.) i znać dokładniej prawdy wiary. Nadto winni zaopatrzyć się w „kartki do

bierzmowania“, które wydają urzędy parafjalne, dla młodzieży zaś szkolnej ks. katecheci. Świadkiem bierzmowania może być tylko osoba bierzmowana: dla chłopców mężczyzna, dla dziewcząt niewiasta. Świadek w czasie bierzmowania trzyma trzyma prawą rękę na prawem ramieniu bierzmowanego. Bierzmowani mogą wyjść z kościoła dopiero po otrzymaniu błogosławieństwa i odmówieniu w duchu podziękowania za łaskę bierzmowania modlitw przez biskupa bierzmującego zleconych.

Dla uniknięcia zamieszania podaje się do wiadomości, iż chłopcy ustawiają się do bierzmowania wzdłuż kościoła po stronie lekcji, dziewczęta zaś po stronie ewangelji.

Godzina święta we Lwowie.

W roku bieżącym w maju przypadła setna rocznica założenia Bractwa „Godziny świętej“. W myśl życzenia naszego Zbawcy wyrażonego w objawieniu św. Małgorzacie Marji Alacoque łączenia się z Nim w godzinie nocnej z czwartku na piątek celem zadośćuczynienia i wynagrodzenia cierpień Jezusowych w Ogrojcu, uczestniczenia w Jego opuszczeniu i konaniu bolesnem, założono to Bractwo „Godziny świętej“.

W tym miesiącu 22 maja cały świat katolicki łącząc się w tej stuletniej rocznicy, odprawił adorację wieczorną lub nocną. We Lwowie na prośbę Komitetu Zjednoczonych Sodalicyj, za pozwoleniem naszego Najprzewielebniejszego Arcypasterza urządzili OO. Jezuici adorację nocną, która stała się pamiętną jej uczestnikom na całe życie. Dzięki Bogu, miłość i cześć do Najświętszego Sakramentu, do Najsłodszego Serca Pana Jezusa rośnie coraz bardziej w narodzie naszym. Toteż choć zapowiedziano początek nabożeństwa na godzinę 22·30, już godzinę wcześniej tłumy zaległy świątynię Pańską, w skupieniu i ciszy oczekując na rozpoczęcie adoracji.

Nabożeństwo rozpoczęło się o godz. 22·30 kazaniem, które wygłosił O. Tarnawski T. J., tłumacząc znaczenie „Godziny świętej“ i cel tej wzniosłej myśli Chrystusowej. Przedłożył nam mękę Najsłodszego Serca Jezusowego w Ogrojcu, Jego opuszczenie tamże nawet przez najbliższych uczniów i boleść niesłychaną, wzywał uczestników do poświęcenia tej godziny Chrystusowi, do wynagrodzenia Mu i zadośćuczynienia. Wielkie wrażenie sprawiła myśl głęboka O. Tarnawskiego, że Pan Jezus już w Ogrojcu doznawał ulgi na wspomnienie tej naszej dzisiejszej Adoracji. O godzinie 23 Wielki ołtarz zajaśniał blaskiem mnóstwa świateł i wśród tego potoku jasności i pełni wiosennego kwiecia ukazała się naszym oczom Przenajświętsza Hostja. Zabrzmiały tony znanej pieśni chwalącej i wielbiącej Chrystusa w bieli opłatka, poczem na ambonę wszedł O. Andrasz T. J. i odmawiał razem z nami akty adoracji, tajemnice bolesne różańca św., litanję do Najsłodszego Serca Pana Jezusa, akt ofiarowania Najsłodszemu Sercu, przeplatany śpiewem do Najświętszego Sakramentu. Z całą gorącością rozmodlonych serc powtarzał tłum te modlitwy. 20 minut przed północą zupełna cisza zapanowała w świątyni: to każdy osobno z głębi swego serca adorację i korne przebłaganie składał u stóp Bożego Baranka w Niepokalanej Hostji. O północy rozebrzmiał dzwonek i zagrały organy: rozpoczęła się uroczysta Msza św., celebrowana przez O. superiora Konopkę. W najgłębszem skupieniu uczestniczyły tłumy w najświętszej Ofierze. Po Komunji kapłańskiej rozpoczęło się rozdawnictwo Komunji św. wiernym. Przeszło pół godziny rozdzielało dwóch kapłanów i przy ołtarzu i wzdłuż kościoła Chleb anielski spragnionym Zbawiciela duszom.

Po skończeniu Mszy św. nastąpiła najuroczystsza chwila: błogosławieństwo Najświętszego Sakramentu. To Chrystus z Tronu Swojego błogosławił i dziękował Swoim wiernym za to, że te godziny nocne z Nim w świętem spędzili zjednoczeniu, że z Nim współczuli, że Mu swe serca ofiarowali.

Umocnieni na duchu, cisi i szczęśliwi opuszczali wszyscy mury świątyni Pańskiej, żywiąc szczerą wdzięczność dla OO. Jezuitów, że im tę świętą Godzinę obcowania z Panem urządzili.

Apostolstwo chorych w archidiecezji lwowskiej obrz. łac.

W r. 1925 powstało w Holandji Dzieło apostolstwa chorych. Zadaniem członków, którymi mogą być chorzy na jakiekolwiek cierpienie fizyczne lub duchowe, katolicy, jest przyjmować cierpienia z poddaniem się woli Bożej, znosić je w zjednoczeniu z Chrystusem cierpiącym, ofiarować je Bogu na zbawienie dusz i przez to stawać się apostołami, uczestniczyć w apostolstwie Akcji katolickiej. Poza temi duchowemi obowiązkami chorzy, jako członkowie apostolstwa, nie są obowiązani do żadnych składek. Wysbtarczy, by chory lub na jego życzenie ktoś bliski zgłosił chorego do sekretarjatu. Stam-

tąd otrzymuje dyplom przyjęcia, list ze szczegółowemi informacjami i oznakę stowarzyszenia— krzyżyk. Potem co miesiąc dostaje list z sekretarjatu dla utrzymania łączności i ożywienia ducha apostolstwa. Koszta pokrywa się z ofiar dobrowolnych przyjaciół chorych, organizicyj dobroczynnych i t. p.

Przez apostolstwo chorych, cierpienie chorych staje się siłą twórczą, nowym zdrojem łask, pociech duchowych i błogosławieństw Bożych dla chorych i Kościoła. Szczególnie „dnie chorych“, urządzane przez przyjaciół apostolstwa, w których chorzy biorą udział w nabożeństwach eucharystycznych w kościołach, przyczyniają wiele łask chorym i zbliżają chorych do Chrystusa i do braci zdrowych we wspólnej miłości i modlitwie.

Dzieło rozszerzyło się bardzo szybko w różnych krajach. Z centralą w Holandji są w ścisłej łączności sekretarjaty narodowe: francuski, belgijski, niemiecki, angielski, Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz nowoutworzony przez lwowską Kurję Metropolitalną sekretarjat polski we Lwowie, przy ul. Ormaiańskiej 13. małym dworcu od strony Wystawy specjalne

Z różnych stron Polski napływają zgłoszenia (Lublin, Poznań, Warszawa, Kraków, Lwów). Sekretarjat wkrótce rozpocznie wysyłkę dyplomów i listów miesięcznych do chorych.

———————

Zniżki kolejowe — kwatery — udogodnienia aprowizacyjne dla uczestników Kongresu Eucharystycznego w Poznaniu.

Wszystkim uczestnikom I-go Krajowego Kongresu Eucharystycznego w Polsce, który obradować będzie w Poznaniu w wielkiej rotundzie terenu „E“ b. Powszechnej Wystawy Krajowej w dniach 26—29 czerwca b. r. zwraca się uwagę na następujące udogodnienia:

1. W drodze powrotnej z Poznania do domu, każdy uczestnik płaci tylko połowę biletu kolejowego, postarać się jednak musi przed wyjazdem z Poznania o potwierdzenie uczestnictwa w Kongresie, co uskuteczniać będzie specjalne biuro zniżkowe w VI szkole powszechnej przy ul. św. Marcina 35.

2. Dla udzielenia kwater funkcjonować będzie na dworcu głównym w Poznaniu na t. zw. biuro kwaterunkowe Kongresu, które będzie rozdzielać: *a)* kwatery masowe — po

Ewangelja na niedzielę VI po Wielkiejnocy. Jan 15,26—27; 16, 1—4.

Onego czasu rzekł Jezus: A gdy przyjdzie Pocieszyciel, którego, ja wam poszlę od Ojca, Ducha prawdy, który od Ojca pochodzi: on o mnie świadectwo dawać będzie. I wy świadectwo wydawać będziecie: bo ze mną od początku jesteście. Tom wam powiedział, abyście się nie gorszyli. Wyłączą was z bożnic: ale idzie godzina, że wszelki, który was zabija, mniemać będzie, że czyni posługę Bogu. A to wam uczynią, iż nie znają Ojca, ani mnie. Ale to wam powiedziałem: abyście, gdy godzina przyjdzie wspomnieli na to, żem ja wam powiedział.

Wesoła nowina.

Teraz jest dzieło skończone. Ustaje pielgrzymowanie, otwierają się podwoje niebios. Teraz kończy się smutek, przychodzi wieczna, wspaniała nagroda. „Wszyscy narodowie klaskajcie rękoma; wykrzykujcie Bogu głosem wesela“ (Ps. 46, 2). Tak wita psalmista tę świętą godzinę. Wniebowstąpienie Chrystusa, naszego Pana! Nigdy życie nie skończyło się z taką wspaniałością i z takiemi dowodami mocy, jak cenne życie naszego Mistrza! Choć poprostu czyta się słowa biblijnego opowiadania, to jednak w rzeczywistości wyolbrzymia się przed naszą rozważającą duszą tajemnica tych słów: Radość chórów niebieskich! Błogosławieństwa żegnającego się serca Zbawiciela! Szczęście i żal zdumionych apostołów! Nasłuchiwanie historji świata!

Godzina rozstania naszego Pana jest godziną narodzin nowych czasów. Królestwo Boże wyłania się z odwiecznych zamiarów Opatrzności. Ewangelja, Wesoła Nowina, zaczyna swą świętą misję wśród ludzi. „Opowiadajcie Ewangelję wszelkiemu stworzeniu“. To był jego ostatni rozkaz, to było całe Jego życie. „Wesołą Nowiną“ było każde słowo Jego ust: od kazania na górze aż do modlitwy arcykapłańskiej. „Wesołą Nowiną“ był każdy ruch Jego ręki: od cudownego pobłogosławienia w Kanie aż do pożegnalnego błogosławieństwa na górze Oliwnej. „Wesołą Nowiną“ była pierwsza godzina Jego życia, tajemnica w Betleem. A także ostatnia godzina, gdy żegna się, chce być dla nas Wesołą Nowiną, jeżeli z wiarą zechcemy się zagłębiać w jej tajemnicę.

Moi Drodzy! Rozglądnijmy się, zanim zaczniemy słuchać tej Wesołej Nowiny, pomiędzy ludźmi, jak im się powodzi, czy oni wogóle mogą potrzebować Wesołej Nowiny. Szukajmy ich na drogach życia. A przerazimy się i będziemy wołać biada. Znajdujemy nie ludzi, nie braci, nie odkupionych, lecz istoty bezludzkie, śpieszące się, chciwe,

75 groszy na dobę (przywiezienie koca wskazane); *b)* kwatery po domach prywatnych: pokój 3 kl. o 1-em łóżku po zł. 4‘—, o 2-ch łóżkach po zł. 6‘—; pokój 2-ej kl. o 1 łóżku po zł. 6‘—, o 2-ch łółżkach po zł. 9‘—; pokój 1-ej kl. o 1 łółżku po zł. 8‘—, o 2-ch łóżkach po zł. 12‘— — za dobę; *c)* kwatery hotelowe od 9‘— do 14‘— złotych za dobę.

3. Licząc się z potrzebą zapewnienia uczestnikom kongresu możliwości oszczędnego wyżywienia się podczas pobytu w Poznaniu, komisja aprowizacyjna urządza punkty: *a)* masowego odżywiania się, gdzie obiad kosztować będzie 60 groszy, kolacja (ciepła) 60 groszy, śniadanie 30 groszy (2 bułki, kawa); całodzienne utrzymanie zł. 1‘50; *b)* w jadłodajniach — dobry skromny obiad — zł. 1‘—, kolacja — zł. 1‘—, śniadanie — 50 groszy (kawa, 2 bułki smarowane) — całodzienne utrzymanie zł. 2‘50.

Powyższe udogodnienia umożliwiają przyjazd do Poznania najszerszym warstwom wiernych wszystkich stanów.

Wszelkich informacyj udziela Komitet Wykonawczy 1-go Krajowego Kongresu Eucharystycznego w Poznaniu, aleje Marcinkowskiego 22, 3-cie piętro, pokój 65.

———————

Sprawa młodzieży na I krajowym Kongresie Eucharystycznym.

I-szy Krajowy Kongres Eucharystyczny w Poznaniu zajmie się również tak ważną dziś sprawą młodzieży. Nad ołtarzem św. Stanisława Kostki w kościele św. Andrzeja w Rzymie widnieje napis: „Św. Stanisławie Kostko, módl się za młodzieżą polską!“ Nie wiadomo, kto ten napis umieścił. W każdym razie uczynił to ktoś, co był świadom tego wielkiego niebezpieczeństwa, jakie zagraża naszej młodzieży. Duch ciemności wynajduje tysiące sposobności, by wieść młodzież od Chrystusa. Zła książka, niemoralne widowiska, zepsucie powojenne — to wszystko sprzysięgło się, by zatruć ducha w tych, którzy nasz naród mają nieść w słoneczne jutro. Ratować młodzież, tchnąć w nią ducha Chrystusowego to wielkie zadanie, które spełnić zamierza I Krajowy Kongres Eucharystyczny w Poznaniu. W czasie trwania Kongresu obradują następujące sekcje młodzieży:

---

bez serca, bez duszy, wrogie, samolubne. Zysk jednego jest dla drugiego stratą. Radość jednego płaci drugi swem cierpieniem. Wszędzie zostaje codzienna walka o dobra życiowe.

Idźmy dalej do miejsc pracy. Tam powinniśmy przecież znaleźć towarzyszy i braci przez los z nami spojonych? Ale co w rzeczywistości znajdujemy? Nieufność i brak jedności, niezadowolenie i zgorzkniałość, ziejące przepaście. A to, co tam się mówi nie jest wspólnotą, nie jest wiernością, lecz trucizną i żółcią. Walka o byt i tutaj, walka klas, walka partyj, walka kierunków i organizacyj! I gdziekolwiek spoglądniemy wdal: w świętość rodziny, w serca samotnych, do biur kierowników gospodarstwa, na posiedzenia związków i kierowniczych głów, wszędzie ten sam obraz: walka i zwalczanie bez końca.

A co najsmutniejsze: pośród tej ludzkości pełnej nędzy, walki wlecze się drogą chrześcijaństwo. I oto drży nasze serce, bo pod młotem złych czasów grozi naszemu chrześcijaństwu smutny los. Nadzieja sto razy zwiedziona, dusi się w nędzy. Miłość, ciągle oszukiwana, ziębnie w zimnem otoczeniu. I rodzi się pytanie na wszystkich poważnych ustach: „Jak długo jeszcze, Panie? Dłużej już tego nie możemy wytrzymać.“

O żeby to wszyscy, niecierpliwie pytający, dali się zgromadzić na górze Oliwnej w tej chwili! Byłoby to dla nich „Wesołą Nowiną“! Tam chciałbym im pokazać wspaniałość Chrystusa, uwielbianego męża boleści, żeby poznali, jak poważną, przez Boga poświęconą, całkiem przegraną walkę wieńczy wspaniałe zwycięstwo. Chciałbym im pokazać miejsce na górze Oliwnej, gdzie Chrystus cierpiał w największej niedoli życiowej, żeby Go ominął kielich. On musiał go pić, ażeby go teraz z tego samego miejsca mógł wziąć ze sobą na Swój bieg zwycięski. Chciałem Wam odsłonić rany Pana. W nich niedawno srożył się straszny ból. Przez nie uchodził ostatni dech życia. Dzisiaj jednak są wspaniałą ozdobą, wieczną, najwyższą chwałą. Chciałem Wam przypomnieć wszystką gorzkość w życiu Pana. Ona teraz przemienia się w chwałę. Chciałbym, byście czuli, ile szczęścia mieści się w słowach Mistrza, gdy On woła w modlitwie arcykapłańskiej do Ojca: „Ojcze, wykonałem sprawę, którą mi zleciłeś, wstaw teraz Swego Syna“ (Jan 17, 4, 5)? Wtedy byłbym przekonany, że żaden z rozpaczonych nie wahałby się toczyć dalej dobrej walki, dopókiby jemu, jak jego Mistrzowi, nie udało się zwyciężyć, bo nie łatwo będzie się sprzeciwiał Wesołej Nowinie Wniebowstąpienia Chrystusa, która woła: „Przez walkę do zwycięstwa!“

Jest jeszcze nowina w tej godzinie: że z naszej śmierci, z naszych grobów powstanie nowe piękniejsze życie. Kto chce odczuć

1. Akademicka n. t. *a)* „Eucharystja ośrodkiem życia moralnego i religijnego ideału akademika" — kol. Świerzawski; *b)* „Eucharystja w zastosowaniu praktycznem w życiu akademika" — kol. Bogdanowicz; *c)* „Eucharystja w zastosowaniu praktycznem akademiczki" — hr. Żółtowska.

2. Młodzieży męskiej n. t. *a)* „Młodzież skupiona około Eucharystji — to zadatek wielkości Narodu i Państwa" — mec. Jankowski; *b)* „Eucharystja źródłem odwagi i męstwa" — ks. prof. dr. Baranowski.

3. Młodzieży żeńskiej n. t. *a)* „Rycerki Chrystusowe" — Marja Dmochowska; *b)* „Eucharystja w życiu młodzieży żeńskiej — Ewa Krzysztoporska.

———

Sekcja dla inteligencji Krajowego Kongresu Eucharystycznego w Poznaniu.

Sekcja dla inteligencji 1-go Krajowego Kongresu Eucharystycznego w Polsce obradować będzie w dniach 27 i 28 czerwca rb. na sali Nr. 17 Coll. Minus Uniwersytetu Poznańskiego. Referaty wygłoszą: prof. prawa kan. Un. P., dr. Tadeusz Silnicki n. t. „Eucharystja w życiu człowieka wykształconego", oraz dr. Kazim. Marjan Dzierżykray-Morawski z Warszawy n. t. „Konieczność zorganizowanego udziału inteligencji w zbiorowej pracy katolickiej".

Sekcji dla inteligencji przewodniczy JM. Rektor Uniwersytetu Poznańsk., prof. dr. Stanisław Kasznica, pod którego egidą komitet sekcyjny uskutecznił już zasadnicze prace organizacyjno - przygotowawcze. Do komitetu należy 62 osoby z całej Polski, z pośród wybitnych działaczy katolickich i społecznych.

Obrady sekcji zapowiadają się niezmiernie ciekawie, przedewszystkiem zaś zasługuje na uznanie zamiar powołania do życia nowej organizacji inteligencji polskiej, mającej na celu — wzorem innych narodów katolickich — prowadzić zbiorową akcję katolicka, wywalczającą Kościołowi i Wierze św. należne prawa i poszanowanie, a zwalczającą destrukcję, szerzącą się dziś tak przeraźliwie. To też usiłowania sekcji dla inteligencji zasługują na jaknajusilniejsze poparcie całego społeczeństwa, a dni obrad sekcji w czasie Kongresu stać się winny potężną manifestacją katolickiej elity intelektualnej Polski.

W sprawach dotyczących sekcji dla inteligencji informuje wyłącznie sekret. komitetu, p. Z. D. Morawski, Poznań, ul. Mickiewicza 34. Tel. 70—12.

---

tę nowinę, ten niech duchem idzie za mną na groby naszych drogich zmarłych, do domów żałoby, na ruiny ludzkich nadziei i ludzkiego szczęścia. Tam będę milczał, bo śmierć sama prowadzić tam będzie przejmującą rozmowę. Oto obumiera matka sześciorga dziatek. Oto wzdycha do dziś dnia wdowa, której trzech synów poległo na wojnie. Oto pada do zimnego grobu student z wszystkiemi swemi nadziejami po zdaniu ostatniego egzaminu. Oto rzuca się matka po stracie swego jedynaka w objęcia zabobonu. I tak dalej w tej grozą przejmującej litanji zmarłych!

Kto tu powinien pocieszyć, pomóc, uleczyć? Jeden tylko! Chrystus, który w tej godzinie gotuje się, by zamienić ziemię na niebo. Zaprawdę i On zakosztował grozy śmierci. Ale umierając wydarł śmierci jej moc, jej żądło, jej grozę. Umierając, kupił nam nowe życie. Bo tak mówi św. Paweł: „Chrystus stał się posłuszny aż do śmierci, a śmierci krzyżowej dlatego i Bóg wywyższył Go i dał Mu imię, które jest nad wszelkie imię" (Filip. 2, 8 in.) — Jeżeli ten Jezus odchodzi teraz do Ojca w pełni życia i chwały, to On o nas nie zapomni, to On zasłonę przemienienia roztoczy i nad naszem życiem i śmiercią. Kto życie oddał za swoich, ten nie będzie skąpił i swej chwały. Powiedział przecież sam: Pożyteczno jest wam, abym ja odszedł. W domu Ojca mego jest mieszkania wiele. Idę gotować wam miejsce" (Jan 14,2).

Moi Drodzy! „Przez śmierci do życia". To jest druga pociecha tej godziny. Kto wierzy we Wniebowstąpienie Chrystusa, ten u bramy śmierci nie widzi już śmierci, lecz Chrystusa, zwycięzcę śmierci. Śmierć odtąd nie jest już śmiercią, bo Chrystus jest jego życiem, a śmierć jego zyskiem.

Chrystus, wstępujący do nieba, siedzący po prawicy Boga Ojca! — O pocieszająca nowina! Czy widzisz, Chrześcijaninie, Jego błogosławiące ręce przy żegnaniu ziemi. On będzie je wyciągał do błogosławieństwa przez całą wieczność. Czy widzisz promienną ozdobę Jego ran? Mój kochany chrześcijaninie, jeżeli może po długiej ślepocie otworzą się twe oczy, jeżeli w twardej walce pokonałeś niższe uczucia, jeżeli twoje życie nie jest całkiem bez dni słonecznych, jeżeli czujesz się schowany w świętej wierze, jeżeli ci jednem słowem jest dobrze — teraz znasz rękę, która cię pobłogosławiła, którą ty musisz całować.

Przez walkę do zwycięstwa! Przez śmierć do życia! Przez Chrystusa do Ojca! — Ta „wesoła nowina" tajemnicy Wniebowsiąpienia dodaje nam otuchy, by z wesołem sercem iść dalej. Amen.

———

Akcja misyjna w archidiecezji Lwowskiej.

W styczniu rb. rozesłał Sekretarjat misyjny archidiecezji Lwowskiej wszystkim urzędom parafjalnym arkusze do sprawozdań z pracy misyjnej za rok 1929. Odpowiedzi nadesłano 137. Stan akcji misyjnej w archidiecezji lwowskiej ob. łac. przedstawia się następująco:

Z końcem roku 1929 było 135 parafjalnych kół Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary z 11.650 członkami, nadto 63 koła Dzieła św. Dziecięctwa Pana Jezusa z 4.158 członkami, 8 kół Dzieła św. Piotra z 151 członkami, 7 kół Polskiego Towarzystwa Misyjnego z 606 czł. i 3 inne związki misyjne z 115 czł. Do Związku Misyjnego Duchowieństwa należało 350 kapłanów świeckich, 15 kapłanów zakonnych i 150 kleryków seminarjum duchownego. Urządzono dni misyjnych 56, zebrań 458, kazań wygłoszono 398, abonowano 150 egz. „Misyj katolickich“. Jak już podano poprzednio, w Kurji Metropolitalnej i u dyrektora misyj złożono razem na cele misyjne Zł. 31.000 (za rok 1298 złożono 10.000).

Ze sprawozdania wynika, że archidiecezja lwowska zrobiła wielki krok naprzód w porównaniu z rokiem 1928, w którym n. p. było tylko 4 koła Dzieła Rozkrzewiania Wiary. Daleko jednak do tego, by spełniła się wola Ojca św. i Arcypasterza, t. zn., żeby wszyscy kapłani należeli do Związku Misyjnego Duchowieństwa, żeby Dzieło Rozkrzewienia Wiary było czynne we wszystkich stacjach dusz pasterskich, a Dzieło św. Dziecięctwa by objęło szkoły powszechne i zakłady dla dzieci.

Ranek Pawła Claudel'a, poety i ambasadora.

Codziennie rano na kilka minut przed ósmą z gmachu ambasady francuskiej w Waszyngtonie wychodzi pewien pan z siwemi wąsami, idzie szybkim krokiem do pobliskiego kościoła św. Pawła, gdzie słucha Mszy św. W pół godziny potem pan ten powraca do ambasady.

Mało z osób, które go mijają na ulicy, wie, że jest to Paweł Claudel, ambasador Francji w Stanach Zjednoczonych. A przecież ta codzienna pielgrzymka do kościoła jest cząstką programu dnia ambasadora od chwili, gdy w 1927 roku złożył on listy uwierzytelniające prezydentowi Coolidge'owi. Zresztą słynny dyplomata czynił to samo w ciągu długich lat przed wyjazdem swoim do Ameryki.

Pierwszą część ranka Claudel poświęca Bogu. Wstaje codziennie o godzinie $6^1/_2$ r. bez względu na to, jak późno poprzedniego dnia udał się na spoczynek, i przed wyjściem na Mszę spędzą godzinę na rozmyślaniu duchowem. Po powrocie z kościoła czyta lub pisze jakąś pracę religijną aż do pierwszego śniadania około godz. 9-ej. Spłaciwszy w ten sposób daninę Bogu. Claudel przystępuje do codziennych swych zajęć dyplomaty.

Z świata katolickiego.

Sytuacja religijna na Malcie. W niedzielę 26 kwietnia r. b. biskup z Gozo na wyspie Malcie, Mgr Gonzi Jonna, polecił odczytać we wszystkich kościołach swej diecezji deklarację, według której członkowie partji konstytucyjnej nie będą mogli otrzymać absolucji, każdy głos na rzecz tej partji i każde uczestnictwo w jej zebrania wyborczych będą uważane za uchybienie wobec religji.

Lord Strickland, którego zatargi z władzą kościelną są znane, ogłosił to stanowisko Mgra Gonzi za niewytłómaczone. Strickland dodał, że Mgr. Carmana, arcybiskup Malty, zaznaczył po powrocie z Rzymu, iż Ojciec św. udzielił swego błogosławieństwa wszystkim Maltańczykom bez różnicy i że Papież pragnie pokoju.

Proces beatyfikacyjny i kanonizacyjny. W dniu 4 bm. w obecności Ojca św. odbyło się w Watykanie posiedzenie Generalnej Kongregacji Obrzędów, na którem kardynałowie, prałaci i konsultorzy teologiczni złożyli swoje głosy w kwestji, czy można dokonać uroczystej betyfikacji Czcigodnej Służebnicy Bożej Paola Frassinetti, założycielki zgromadzenia sióstr św. Doroty, oraz w sprawie dwóch cudów, które zdziałał Bóg za wstawiennictwem błogosławionego kardynała Roberta Bellarmin, biskupa i członka Towarzystwa Jezusowego. Oba te cuda warunkują przeprowadzenie procesu kanonizacyjnego błogosławionego Kardynała.

Antykościelne wybryki komunistów w Niemczech. Donoszą z Wiesbaoenu, że w nocy na Białą Niedzielę komuniści pomalowali czerwoną farbą ściany domu parafjalnego i kościoła, w którym wielka liczba dzieci miała przystąpić do pierwszej Komunji św. Umieszczone obok napisy lżyły Kościół katolicki i proboszcza.

Wyższa szkoła dla dziennikarzy katolickich w Medjolanie. Agencja „Italia d'Oggi“ donosi, że rektor uniwersytetu katolickiego w Medjolanie, ks. Gemelli, pragnie założyć wyższą szkołę dla dziennikarzy katolickich podobną do tej, jaką otworzył rząd włoski, celem wychowania dziennikarzy faszystowskich. Przyszli dziennikarze katoliccy mieliby możność odbywania w Medjolanie również i praktyki. Senat uniwersytetu katolickiego ma jakoby wskazywać jednogłośnie na naczelnego redaktora „Ossorvatore Romano“, hr. dalla Torre, jako na kierownika tej przyszłej szkoły. Hr. dalla Torre uważany jest obecnie za najlepszego dziennikarza katolickiego we Włoszech.

Organ prasowy katolików amerykańskich. W czerwcu 1919 r. założony został oficjalny organ naczelnej organizacji katolików amerykańskich „National Catholic Welfare Conference“, w skróceniu N. C. W. C. pod nazwą „N. C. W. C. Bulletin“.

Z dniem 1 stycznia rb. pismo to zmieniło swój tytuł na „N. C. W. C. Review“. Zmiana była uzasadniona w ten sposób: „Nowa nazwa nie oznacza żadnej zmiany ani w polityce, ani w celach, lecz raczej dale wyraz kontynuacji naszego dzieła, ponieważ tym nowym tytułem obejmujemy zarówno działalność poszczególnych departamentów N. C. W. C., jak i działalność związanych ze świecką gałęzią Konferencji organizacyj katolickich i innych, przyczyniających się do realizowania celów, jakie biskupi Stanów Zjedn. mieli na względzie przy zakładaniu Konferencji, mianowicie do skuteczniejszego szerzenia czci Bożej oraz popierania interesów Kościoła i pomyślności naszego kraju".

Czasopismo z nowym tytułem rozpoczęło się serją 20 artykułów o „Akcji katolickiej i rodzinie“.

Budowa nowej katedry katolickiej w Białogrodzie. Nowa katedra katolicka w Białogrodzie, według oświadczenia radcy arcybiskupstwa białogrodzkiego, ks. Vlasic'a, ma być monumentalną budowlą, która razem ze swem otoczeniem będzie tworzyła harmonijną całość. Świątynia pomieści 4.000 do 4.500 wiernych. W podziemiach jej będą się znajdowały groby arcybiskupów białogrodzkich, archiwa oraz hale z urządzeniem centralnego ogrzewania i przewietrzania. Katedra będzie poświęcona św. Janowi Kapistranowi, który uwolnił Białogród od Turków. Do konkursu nadesłano 400 projektów, z tego 300 z samych Niemiec, a resztę z Jugosławji, Austrji, Szwajcarji, Włoch, Rumunji i Francji. O wyborze projektu zadecyduje sąd z dziesięciu członków w porozumieniu z arcybiskupem Białogrodu, Mgrem Rodic'em. Koszty budowy katedry wyniosą około 15 miljonów denarów.

Budowa radiostacji watykańskiej. Prace nad wykończeniem radiostacji watykańskiej, która stanie w najwyższym punkcie ogrodów Watykanu i będzie zbudowana według planów słynnego wynalazcy senatora Marconi'ego, są w pełnym biegu. Przypuszczają, że roboty zostaną ukończone jeszcze w ciągu bieżącego kwartału, by w dniu zakończenia roku jubileuszowego, t. j. 30 czerwca Ojciec św. mógł nawiązać kontakt nawet z najbardziej oddalonemi stacjami misyjnemi. Anteny, które urządzane są według systemu fal krótkich, mają mieć 60 m. wysokości.

Z całej Polski.

Zmiana kalendarza dla obrządku wschodniego. Św. Kongredacja dla Kościoła Wschodniego w odpowiedzi swej, nadesłanej na ręce JEm. Ks. Kardynała A. Kakowskiego, zezwoliła wiernym katolikom obrz. wschodniego na obchodzenie świąt według kalendarza gregorjańskiego. Zezwolenie to dotyczy tylko m. st. Warszawy.

Jak wiadomo, katolicy obrz. wschodniego zachowują dotychczas wraz ze swym obrządkiem i kalendarz juljański.

KRONIKA LWOWSKA.

KALENDARZ KOŚCIELNY.

CZERWIEC 1930.

1	N	E 6 po W.	19	F. 6 po W.
2	P	Erazma bisk.	20	Tałałeja
3	W	Klotyldy	21	Konstantyna
4	S	Kwiryna	22	Wasyłyska
5	C	Bonifacego	23	Mychajła
6	P	Norberta	24	Symeona pr.
7	S	Roberta † w.	25	Naj. hł. św. J.

Apostazja. Michał Mucha, dyrektor męskiej szkoły powszech. im. Konarskiedo we Lwowie, przeszedł do polskiego narodowego kościoła prawosławnego.

Nabożeństwo czerwcowe ku czci Najsł. Serca Jezusowego w kościele OO. Bernardynów odprawiać sie będzie przez miesiąc czerwjec w następującym porządku:

Rano Msza św. przed ołtarzem Serca Jezusowego o godz. 7-mej, wieczorem zaś Litanja śpiewana z Wystawieniem Najśw. Sakramentu o godz. $^1/_2$ 7-mej.

Z parafji św. Marcina. Procesja jubileuszowa odbędzie się w uroczystość Zesłania Ducha Św. dnia 8 czerwca o godz. 5-tej popoł. W razie deszczu procesja odbędzie się nazajutrz dnia 9 czerwca.

Staraniem parafjalnej Ligi katolickiej odbędzie się we czwartek dnia 29 maja w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego odczyt „o obronie powietrznej i przeciwgazowej“ w auli szkoły żeńskiej im. św. Marcina o godz. 6-tej wieczorem.

Przepisywanie na maszynie skryptów i innych rękopisów. Biuro „Tow. Bibljoteki Religijnej“ pośredniczy z grzeczności przyjmowaniu do przepisywania skryptów i innych rękopisów. Osoba, która podejmuje się przepisywania, jest bardzo biegłą maszynistką, chwilowo potrzebującą pracy.

Porządek 40-godzinnego Nabożeństwa w Bazylice Metropolitelnej w uroczystość Zesłania Ducha św. tj. w niedzielę, poniedziałek i wtorek: od 8 do 10 czerwca:

Niedziela, poniedziałek, wtorek: O godzinie 5 rano: Msza św. śpiewana z wystawieniem Najśw. Sakramentu (które trwa przez cały dzień do końca nieszporów) kazanie (z wyjątkiem wtorku). Do godziny 9 bez zmiany.

O godzinie 10: Suma (w niedzielę i poniedziałek pontyfikalna — celebrują Najprzew. X. Arcybiskup i Najprzew. X. biskup wzgl. infułat. W czasie sumy kazanie (z wyjątkiem wtorku).

Po południu:

O godzinie 4 nieszpory łacińskie (we wtorek o godzinie 4·30) nieszpory polskie, kazanie i błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

Uroczyste zakończenie 40-godzinnego Nabożeństwa z kazaniem, procesja i „Te Deum“ we

wtorek o godzinie 4½. (W dnie wyżej wymienione nabożeństwo czerwcowe o zwykłej porze tj. o godzinie 7 wieczorem).

W wigilję Zesłania Ducha św. tj. w sobotę 7 czerwca o godzinie 8 rano poświęcenie wody i uroczysta msza św. O godzinie 4 po południu nieszpory łacińskie celebruje Najprzew. X. Arcybiskup.

W wigilję Zielonych świąt obowiązuje post ścisły i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.

Zapowiedzi.

Od 18/V do 25/V 1930.

(Przedruk wzbroniony).

Parafja katedralna. 1) Pietraszkiewicz Józef Emil, Kopernika 28 i Marja Acedańska, Bilińskich 46.

W parafji św. Elżbiety. 1) Kuczma Władysław i Marja Robotycka, Kr. Leszczyńskiego 27a. — 2) Sawicz Kazimierz i Franciszka Głośnicka, Traugutta 10. — 3) Waranka Antoni i Katarzyna Fischer, Gródecka 127. — 4) Pietruszkiewicz Józef i Marja Acedańska, Bilińskich 46. — 5) Paluchowski Leon i Józefa Pluskwa, Bogdanówka 51. — 6) Gąsiorowski Zygmunt i Janina Lubieniec, Na Błonie 24. — 7) Peczek Piotr i Anastazja Kwasnycia, Droga Lubieńska 8. — 8) Hołota Jan i Michalina Majdan, Bogdanówka 79. — 9) Huk Szymon i Leonarda Piegduń, Szeptyckich 14.

W parafji św. Anny. 1) Stanisław Ragan i Helena Fleischer. — 2) Zenon Früauff i Ernestyna Rozmus. — 3) Kazimierz Grabski i Marja Bodnar. — 4) Józef Gątnicki i Marja Koziarska. — 5) Marjan Łabaziewicz i Maria Hirszfeld. — 6) Roman Stepko i Elżkieta Kohout. — 7) Awram Łapawuchow i Marja Hampel. — 8) Władysław Losota i Stefanja Swoboda. — 9) Alojzy Oberc i Katarzyna Steć. — 10) Stanisław Wiśniowski i Józefa Schuman. — 11) Michał Lipski i Zofja Rabij. — 12) Kazimierz Fridrich i Anastazja Łaszczów. — 13) Stanisław Mozer i Anna Hewało.

W parafji św. Mikołaja. 1) Bronisław Gerhardt, Piekarska 26 i Helena Wanatowicz, Jabłonowskich 6. — 2) Zygmunt Glixeli, Mochnackiego 10 i Janina Winiarz, Ossolińskich 13. — 3) Józef Piluk, Rynek 39 i Wiktorja Kościelecka, Pełczyńska 1. — 4) Wojciech Rejment, Racławice i Katarzyna Dziewił, Własna Strzecha 3. — 5) Grzegorz Teperowicz, Zamarstynów i Anna Bukofaj, św. Mikołaja 21. — 6) Jerzy Domaradzki, (w wojsku) i Olga Wyszyńska, Krasińskiego 17. — 7) Kazimierz Grabski, Snopkowska 29 i Marja Bodnar, Rycerska 26. — 8) Stefan Starzycki, św. Zofji 56a i Marja Gołosińska, Stryjska 72 — 9) Tadeusz Dąbrowski, Lelewela 7 i Jadwiga Jacyk, Bednarówka.

W parafji Bożego Ciała (OO. Dominikanów). 1) Adolf Süsser, Słoneczna 37 i Anna Drapak, Dominikańska 3. — 2) Józef Ścicorski, Skarbkowska 14 i Katarzyna Czajka, Skarbkowska 12. — 3) Marjan Burghardt, Rynek 7 i Wilhelmina Specht, pl. Strzelecki 2. — 4) Józef Piluk, Rynek 39 i Wiktorja Kościelecka, Pełczyńska 1.

W parafji św. Andrzeja (OO. Bernardynów). 1) Piotr Kuszerski, Gąsiewskiego 5 i Helena Kochan, Zielona 37. — 2) Bronisław Gerhardt, Piekarska 26 i Helena Wanatowicz, Jabłonowskich 12.

W parafji św. Marji Magdaleny. 1) Królik Wiktor, Sykstuska 64a i Czekałowska Marja, św. Kingi 22. — 2) Stanisław hr. Krasicki, Stratyn i Jadwiga hr. Bielska, Kopernika 42. — 3) Zygmunt Gąsiowski, Sapiehy 89 i Joanna Lubieniec, Błonie 24. — 4) Józef Danko i Julja Characzko, Łazarza 18. — 5) Rybicki Juljusz, Grunwaldzka 7 i Motal Janina, Lenartowicza 21. — 6) Andrzej Borecki i Anna Nakoneczny, Kulparków. — 7) Gustaw Schnieder, Lw. Dzieci 3 i Marja Eckort, H. Modrzejewskiej 11a. — 8) Józef Korda, Głowackiego 8 i Marja Janczura, Szymonowiczów 33. — 9) Kazimierz Kłusek, Bogdanówka i Eugenja Lachowicz, Kulparków. — 10) Władysław Domski, Anczewskich i Marja Semczak, Dunin-Borkowskich 10.

W parafji św. Antoniego. 1) Szczurawski Jan, Panieńska 43 i Helena Styraniec, Pijarów 6. — 2) Kaśków Marcin, Kopalna 6 i Marja Malmuk, Droga Pasieczna 17. — 3) Langiewicz Franciszek, Kurkowa 17 i Antonina Cieleszczyn, Złoczów. — 4) Marek Bronisław, Mączna 21 i Marja Piotrów, Akademicka 3.

W parafji św. Marcina. 1) Zienkiewicz Ludwik, św. Marcina 42 i Zofja Zahryniuk, Hołosko Wielkie — 2) Szczurowski Jan, Panieńska 43 i Helena Styraniec, Pijarów 6. — 3) Teporowicz Grzegorz, Żeromskiego 9 i Bukofaj Anna, św. Mikołaja 9. — 4) Janicki Edward, Ogrodnicka 31 i Krupówna Helena, Żółkiewska 157. — 5) Maksymów Jan, Żółkiewska 82 i Suszańska Joanna, Zniesienie.

KRONIKA STRYJSKA.

Święto druhen Młodzieży polskiej żeńskiej. Dnia 25 b. m. obchodziło tut. Chrześc. Stow. Mł. Pol. uroczyście swe patronalne święto. W sobotę wieczorem odbyła się gremjalna spowiedź, do której przystąpiła młodzież stryjska pod patronatem ks. Zapały, oraz młodzież Mierciuki pod patronatem p. Bolesławskiej. W niedzielę rano przystąpiły oba koła do Komunji św., w czasie której okolicznościowe kazanie wygłosił do młodzieży ks. Zapała. O godz. 11 odbyła się na ten cel uroczysta suma w kościele parafjalnym, w czasie której przemówił do młodzieży ks. prałat Cisło, podnosząc ciężkie zadania i obowiązki młodzieży w ogólnem życiu, nawołując do pracy i zgodnej, bliźniej miłości. Wieczorem odbyła się w tut. sali „Gwiazda“ uroczysta akademja, urządzona przez młodzież, którą wypełniły: zagajenie ks. Zapały, okolicznościowa przemowa p. Wolańskiej, piękne deklamacje, śpiewy oraz 1-aktowa komedja „Próba generalna“, odegrana przez młodzież stryjską bez zarzutu. Uroczystość zakończyła „Rota“.

Dnie propagandy książki katolickiej. Sodalicje Marjańskie w Krakowie urządziły w dniach 3 marca 1929, 2 czerwca 1929 i 6 kwietnia 1930 dnie propagandowej książki katolickiej. W jednym z wymienionych dni sprzedano przy 19 stolikach przy kościołach 1165 książek i broszur. We Lwowie, wzorując się na Sodalicjach krakowskich, urządził podobną sprzedaż 3-ci Zakon przy kościele OO. Dominikanów dnia 1 listopada 1929 r. Sprzedano książek i broszur za kwotę około 700 złotych. Za inicjatywą i na życzenie ks. prałata Cisły i za poparciem ks. profesora Skoniecznego urządzają połączone Sodalicje Pań i Panów podobną sprzedaż książek i broszur katolickich w Stryju w dniach Zielonych Świąt. Sprzedaż odbywać się będzie przy kościele parafjalnym w dniach 8, 9 i 10 czerwca b. r. przed południem i po południu; przy kościele św. Józefa w dniach 8 i 9 czerwca b. r. przed południem.

Zapowiedzi: 1) Kacybora Piotr, ur. w Nieżuchowie i Aniela Weiss, ur. w Nowemsiole. — 2) Mercik Michał, ur. w Pilznie i Marja Długosz I-voto Sołohub, ur. we Lwowie. — 3) Słupecki Michał, ur. w Uhersku i Katarzyna Bratkowska, ur. w Stryju. — 4) Reif Albin, ur. w Stryju i Marja Gutteter, ur. w Balicach. — 5) Haliniak Zygmunt, ur. w Skołoszowie i Ludwika Piecza, ur. w Sosnowicach. — 6) Żukowski Maciej, ur. w Brzeżanach i Marja Sakowicz, ur. w Stryju.

Kierownik pisma i Red. odp.: X. Dr. Teofil Długosz. — Nakł. Tow„ Bibljoteka Religijna“ z zasiłkiem XX. Proboszczów.
Z Drukarni Tow. „Bibljoteka Religijna“ pod zarządem Jana Przyszlaka — Lwów, Ormiańska 13. Tel. 24-61.